

der ikke læser Statstidende og ikke tilfældig hører af andre, at der er udstedt en Indkaldelse, skal kunne miste sine Penge, naar han ikke melder sig i Løbet af Fristen. Det er urimeligt, og jeg finder det derfor betænkeligt at forkorte den gældende Frist af Aar og Dag.

Der har indsneget sig en Fejl i § 59, en Trykfejl, der vel maa rettes ad normal Vej. § 59 henviser til § 31, andet Stykke, andet Punktum, men der findes ikke i § 31 noget andet Stykke, andet Punktum; saa vidt jeg kan se, skulde der staa § 29, andet Stykke, andet Punktum.

Jeg vender mig til Slut til det Punkt i Lovforslaget, overfor hvilket jeg nærer størst Betænkelighed, nemlig til § 30, der angaar Revisionen. Ogsaa her er indført Forandringer fra det oprindelige Lovforslag — ikke af den højtærede Minister, men af det høje Landsting —, som efter min Mening gaar i høj Grad imod dette Tings Ønsker, idet jeg forudsætter, at dette Ting i denne Sag repræsenterer et Publikums-, et Aktionær synspunkt. § 33 i det Lovforslag, som blev fremsat i Landstinget i Efteraaret, bestemte, at Revisorerne i et Selskab havde Adgang til alle Selskabets Bøger. I det andet Ting er dette blevet ændret til „alle Bøger vedrørende Selskabets Regnskabsvæsen“, og endvidere bestemtes det i den oprindelige § 33, at Bestyrelsen skulde give Revisorerne enhver Oplysning angaaende Selskabets Virksomhed. Dette er i det andet Ting blevet ændret til, at man skal give dem enhver Oplysning, de forlanger, til Bekræftelse af Regnskabets og Statusopgørelsens Rigtighed. Der er altsaa foregaaet en betydelig Indskrænkning i Revisorerne's Rettigheder; medens de efter det oprindelige, af Handelsministeren fremsatte, Lovforslag havde ubetinget Adgang til alle Selskabets Bøger og havde Ret til at forlange Oplysning om ethvert af Selskabets Forhold, saa at de i Virkeligheden var, hvad jeg vil kalde kritiske Revisorer, er de nu, saa vidt jeg kan se, blevet til Talrevisorer. Denne min Opfattelse underbygges ganske særligt af de Bemærkninger, hvormed Ordføreren ledsagede Forslaget om denne Ændring i det andet høje Ting. Jeg beder om den højtærede Formands Tilladelse til at oplæse nogle faa Linier af Landstingstidende.

Den ærede Ordfører deroppe begrundede sit Forslag paa følgende Maade: „Man har ved de to Bestemmelser i Ændringsforslaget under Nr. 22 villet fastslaa en Begrænsning af Revisionen, idet man har ment, at det ikke gik an, at Revisorerne faar Adgang til at se Forhold, der kan have Interesse for Selskabets Konkurrenter, men i Virkeligheden ikke har nogen Interesse for de almindelige Aktionærer“. Det forekommer mig, at denne Betragtning af den ærede Ordfører i Landstinget er ganske urigtig. Aktionærerne har i høj Grad Interesse i, at Revisorerne ser til Bunds i Selskabets Forhold, og det forekommer mig at være at vende Forholdet fuldstændig paa Hovedet, naar man forudsætter, at Revisorerne i et Selskab skulde være Konkurrenternes Tjenere. Hvis det er Tilfældet, er det absolut Selskabets Bestyrelses eller Aktionærernes egen Skyld; thi de har valgt ganske urigtigt, hvis de vælger Revisorer, der har mere Interesse for Konkurrenterne end for deres eget Selskab. Det forekommer mig, at man ogsaa paa dette Punkt, som jeg nævnedes før, har bevæget sig i høj Grad bort fra Aktionær synspunktet over til Direktør synspunktet, og jeg er højst betænkelig ved denne Bestemmelse. Jeg kan her ganske slutte mig til de Tanker, der har været raadende baade hos den tidligere Handelsminister Muus, hos den foregaaende Handelsminister, den nuværende Trafikminister, og hos den nuværende Handelsminister. Jeg vil ønske, at vi, hvis der ikke fremkommer noget paa dette Punkt, som vi endnu ikke kan se, kunde vende tilbage til de Bestemmelser, der i sin Tid blev foreslaaet i det høje Landsting.

Med disse Ord anbefaler jeg paa mit Partis Vegne det foreliggende Lovforslag til velvillig Behandling, idet jeg dog i høj Grad vil henstille, at Sagen vel bliver henvist til et Udvalg, hvis Medlemmer kan sysle med Spørgsmaalet indtil den ordinære Samling til Efteraaret, men at vi for øvrigt henskyder den egentlige Behandling til sidstnævnte Samling.

Sigvald Olsen: Efter den foregaaende ærede Talers (Birch) Udtalelser synes der jo ikke at være meget Haab om at komme til en Afgørelse vedrørende dette Lovfor-